

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 77 - februar 2017

Martin Buch
Blufærdig bag masken

★★★★★
Glostrup Bio

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

3 **Formandens klumme**
Martin Buch
Blufærdig bag masken

4 **På Ingolfs Kaffebar - igen**
Interview med baggrundsstøj
Lige rundt om hjørnet

7 **Barndom og ungdom**
Den tavse dansker
Højskolen satte noget i gang
Teaterskolen ved Aarhus Teater

10 **Et hav af roller**
Enkelte ad over 30 teaterroller
Enkelte af over 20 filmroller
Enkelte af mange tv-opgaver

15 **Comedy med Rasmus Botoft**
Det begyndte allerede på teaterskolen
Snobberne Fritz og Poul

18 **Maske og menneske**
Gerne nuanceret - med lidt humor
Jeg har jo små børn
En sok, der hedder Lis

23 **Glostrups bedste koncertsal**
24 **Collage 2016**

Formandens Klumme

Nu er vi snart fremme ved endnu en milepæl, hvor der skal ses både tilbage og frem. Det ville glæde mig og den øvrige ledelse, hvis du som medlem møder op til generalforsamlingen og dermed markerer, at du fortsat synes, at det er vigtigt med en biograf i byen - og at denne til stadighed udvikler sig.

Glostrup Bio har haft et godt år i 2016, og *Foreningen Sofarækken* kan ved generalforsamlingen notere sig et pænt overskud. I 2017 må vi regne med et mindre underskud. Dette, der forhåbentligt kun rammer i 2017, skyldes mindre indtægter, der er resultatet af den begrænsning i *Glostrup Kommunes* støtte, der er dikteret af lovgivningen.

Glostrup Kommunes velvillige støtte er fortsat en forudsætning for, at det hele kan løbe rundt. 23. juni blev der indgået ny driftsaftale med kommunen om støtte til såvel *Sofarækken* som til den nye forening, *Glostrup Kulturhus*, der blev stiftet 25. februar. En enig kommunalbestyrelse stod bag aftalen.

Med kun én sal gælder det om at udnytte alle de muligheder, vi kan overkomme - og som der er publikum til. Vi viser flere film end tidligere, og weekenderne bliver ud over filmene benyttet af *Glostrup Filmklub for Børn og Unge* samt foreningen *BogartBio*, der viser film for de voksne. Det går fint i begge foreninger. Det gør det også i *Glostrup Kulturhus*, der bringer større og større musiknavne til byen. Der satses på kvalitet og mangfoldighed.

I *Sofarækkens* regi er der også fremgang i *OperaBio*, hvor vi kan glæde os over stamgæster til de flotte transmissioner fra *Metropolitan Opera* i New York. Vi skal heller ikke glemme hverdagene med *SeniorBio*, *BabyBio* og jævnlige forestillinger for skolebørn. Lokale musikere i f.eks. *Glostrup Byorkester* og i *Musikskolen* er meget glade for at spille i så god en koncertsal som vores biografsal.

Der har været mange festlige arrangementer i årets løb. 2016 var præget af byens 825-års jubilæum, og i september havde der været biograf i *Glostrup* uafbrudt i 100 år. Begge dele blev grundigt fejret. Kulturnatten med arrangementer i biografen hele dagen er ligeledes altid noget særligt hvert år.

Der er meget at glæde sig over i *Glostrup Bio* og i de tilknyttede foreninger. Vi glæder os over de mange entusiastiske frivillige, den kommunale velvilje og - ikke mindst - støtten fra vores mange medlemmer.

Arne Christensen

Martin Buch

Blufærdig bag masken

På Ingolfs Kaffebær – igen

Interview med baggrundsstøj

En råkold men solrig formiddag sidst i november står jeg af bus 5a ved Smyrnavej og skråer over gaden til *Ingolfs Allé*. Her ligger kvarterets mest spændende kaffe- og spisested, *Ingolfs Kaffebær*.

Værtsparet hedder *Henrik Lehmann* og *Malene Botoft*, og – jo – *Malene* er storesøster til *Rasmus Botoft*, som vi skal vende tilbage til.

Sidste år interviewede jeg *Troels Lyby* på *Ingolfs*. Han bor lige i nærheden. Det samme gør ham, jeg er kommet for at interviewe i dag, skuespilleren *Martin Buch*.

For et par dage siden kunne han ses i første afsnit i *DR2's* adventskalender – den med *Rytteriet*. Han er nok mest kendt for sin figur som den snobbende *Fritz* og alle de andre groteske figurer, der er samlet under fællesbetegnelsen *Rytteriet*, der har huseret på radio, tv og scene i flere år.

Hans makker både som forfatter og medspiller i programmerne er *Rasmus Botoft*, og de har udviklet deres specielle humor helt fra dengang, de begge gik på teaterskole i Århus.

Rasmus Buch er meget andet end "søde Fritz" og de andre groteske typer i *Rytteriet*.

Han har spillet teater på mange små og store scener, spændende fra *Café Teatret* til *Det Kongelige Teater*. Han har været med i adskillige film, kortfilm, tv-serier og revyer. Han har lavet *Rytteriet* som sceneshow på bl.a. *Bellevue*. Især *Rytteriet* har været nomineret til og har vundet flere priser.

Ingolfs Kaffebær er denne dag invaderet af især kvinder med babyer, der tilsyneladende har aftalt at mødes her og spise brunch. Sidst, jeg var her med mikrofonen, var det en konstant hvæsende kaffemaskine, der skulle overdøves. Denne gang er det den livlige venindesnak – og de glade babyer. Der er dog vældig hyggeligt på *Ingolfs*.

Det bliver endnu mere hyggeligt, da *Martin Buch* kanter sig ind på den anden side af det lille bord. Han bor lige om hjørnet med sin familie, der også består af *Mona Sharar*, der arbejder som selvstændig psykoterapeut, rådgiver og konsulent, samt deres to børn, *Julian* på 5 og *Lucia* på 3.

Han er forbavsende ungdommelig med sine 48 år. Nærmest lidt spinkel. Ikke en type, man umiddelbart vil gætte på, der er en af tidens hotteste komikere. Han er så langt fra snobben *Fritz* og alle de andre typer fra *Rytteriet*, som man næsten kan være. *Martin Buch* er venlig, beskeden og imødekommende og fortæller ganske uimponeret om en ganske imponerende karriere, der stadig udvikler sig.

Fra det righoldige udvalg af kaffe vælger vi begge en *cortano*. Den nysgerrige mikrofon bliver tændt og først slukket igen en god times tid senere.

Lige rundt om hjørnet

Du bor lige her rundt om hjørnet på *Oxford Allé* med *din familie*. Så det er vel ikke første gang, du får din kaffe her?

Henrik og *Malene*, der har caféen her, bor lige derinde (peger). Vi deler nærmest baghaver. Så jeg kommer her da en del.

Jeg har bogen om *Glostrup Bio* og en håndfuld medlemsblade med til dig. Du har arbejdet sammen med flere af dem, jeg har interviewet gennem årene.

Anette K. Olesen – hende er jeg blevet instrueret af. *Ellen Hillingsø*, hun gik på teaterskolen samtidig med mig – hun gik dog to klasser over. Jeg har gået på hold med *Mads Mikkelsen*. Hvor er det sjovt, at du har fået fat i både ham og hans bror, *Lars Mikkelsen*! *Lars Thiesgaard*, ja ham har jeg lavet dubbing sammen med – en behagelig og dygtig mand. Der har vi jo *Bodil Jørgensen* med sin lille *Rigmor*. Hvor er de søde! Vi kan slet ikke undvære *Bodil* i *Rytteriet*.

Barndom og ungdom

Den tavse dansker

Du er født i *Lyngby* i 1968. Din far var direktør og din mor hjemmegående. Du er den yngste af tre.

Jeg har aldrig gået i børneinstitutioner, men gik mest hjemme hos min mor og min storesøster. Jeg har også en storebror, men jeg var nok mest pigernes dreng.

Min far var lidt mere fjern. Det er ikke sådan, at han lignede overklassesnobben *Fritz*, men der var dog nogle elementer fra hans miljø, som måske har været med til at forme figuren *Fritz*.

Den slags inspiration kommer fra et ubevidst lager inden i én, men jeg har da mødt sådanne typer, mens jeg voksede op. De kom i *Magasin*, mens "de mindre fine" handlede på den anden side af gaden i *Lyngby Storcenter*. Også nogle af fars kolleger har givet stof.

Jeg husker især en mand, der virkelig var sød. Han duftede altid af *Eau de Cologne* og havde altid fint tøj på. Han elskede *Martini* og var så galant overfor damerne.

Han havde dog ikke de sindssyge holdninger, som den "søde" *Fritz* lægger for dagen.

Rytteriet overrumplede *Søren Pind*, *Bo Lidegaard* og *Pia Kjærsgård*, da de optrådte ved folkemødet på *Bornholm* i 2011.

Fritz, der mener at have set *Pia Kjærsgård* før, siger: "Hvor ser du sød og dejlig fræk ud. Har du været au-pair hos mig?"

Poul: Nej søde *Fritz*, hun er da hjemmehjælper.

Historie og billede er sakset fra *BT*. Foto © *Jens Nørgaard Larsen*.

Var du den sjove lillebror?

Nej, det var jeg vist ikke! Min familie kaldte mig "den tavse dansker". Jeg kan ikke huske så langt tilbage, men jeg kan huske, at jeg var meget genert overfor alle andre end min familie. Jeg undgik helst at snakke med nogen, jeg ikke kendte godt.

Jeg kan sjovt nok se det samme med min dreng, der også er ret tilbageholdende og blufærdig.

Også i skolen var jeg den stille, der ikke sagde noget, før jeg blev spurgt. Jeg lagde dog mærke til, at når jeg endelig åbnede munden, havde jeg let ved at få folk til at grine. Jeg må have haft et eller andet talent, som jeg ikke var bevidst om. Det var ikke sådan, at jeg ikke lyttede efter i timen, der skulle bare meget til for at få mig til at give mit besyv med.

Når alle havde ævlet i lang tid, kunne jeg sige noget til sidst, der ligesom afmonterede det hele.

En vis portion generthed og blufærdighed er bedre end for megen skråsikkerhed?

Generthed og blufærdighed er to forskellige ting. Der er stor forskel på, hvordan man har det med personlig kontakt med et andet menneske og så, om man kan lide at holde en tale f.eks. Det sidste har jeg f.eks. meget svært ved. Jeg har også svært ved at bruge hvide løgne eller at fortie noget.

Jeg har ikke maske på, når jeg ikke spiller en rolle.

Jeg kender faktisk mange skuespillere, som er ret generte og tilbageholdende, når de er private. Det er noget helt andet at gå ind på en scene, for der er man jo en anden karakter.

Jeg tror på en måde, at der er et plus for en skuespiller at være blufærdig. Man er dermed hele tiden opmærksom på, hvordan man virker, og om man er autentisk og troværdig eller ej. Ellers går spillet måske hen og bliver lidt uinteressant.

Jeg synes, det er mest interessant, når karaktererne, man spiller, har lidt hemmeligheder. Der må gerne komme lidt mystik ind i skuespillet.

Dermed vil jeg nu ikke sige, at jeg er særlig mystisk.

Højskolen satte noget i gang

Du blev student fra *Gladsaxe Gymnasium*, og så gik der et par år, inden du valgte teaterskolen. Hvordan gik det til?

Jeg rejste rundt i *Asien* et halvt år sammen med skiftende venner, vi var 2-3 stykker ad gangen. Til sidst rejste jeg også alene rundt i *Thailand* i en måned, kommer jeg pludselig i tanke om.

Da jeg var først i tyverne, var jeg på *Ry Højskole*, hvilket var afgørende for, at jeg fik interesse for at spille skuespil. Jeg havde oprindeligt slet ikke meldt mig til drama, men vist noget med foto og sådan noget.

"Tiden på højskolen blev startskuddet til alt det, jeg laver nu"

© www.hojskolerne.dk

Men så var jeg en smule kæreste med én, der var på dramaholdet. På en eller anden måde fik jeg gelejdet mig ind på holdet.

Det blev et vendepunkt for mig.

Vi spillede et helt nyt stykke, *Road*, af den socialrealistiske, engelske dramatiker *Jim Cartwright* (født 1958 /Red.). Jeg syntes, det var helt vildt fedt, og læreren sagde, at jeg skulle prøve at gå den vej og søge ind på teaterskolen. Jeg slog det først hen, men idéen var så alligevel blevet plantet i mig.

Teaterskolen ved Aarhus Teater

I 1992, altså som 24-årig, kom du ind på teaterskolen i Århus.

Jeg søgte som meget blank ind på alle tre teaterskoler. Jeg stillede op med en tekst af *Lorca*, der hed *Don Perlimplims Kærlighed til den skønne Belisa*. Jeg syntes bare, det var sådan en sød tekst. De spurgte mig så, om jeg egentlig var klar over, at jeg skulle spille en 80 år gammel mand. Det var jeg jo ikke! Det viser bare, hvor lidt jeg vidste og havde sat mig ind i det. Det var vist ikke det, der gjorde udslaget, men jeg kom ikke ind det første år. Det lykkedes så året efter.

Mine gamle elevkammerater spiller rundt omkring, men det blev *Mads Mikkelsen*, der fik den største karriere både hjemme og i udlandet. Det er helt fantastisk! Man kunne faktisk godt fornemme dengang, at han ville blive til noget. Allerede mens han gik på skolen, var han med i en novellefilm instrueret af *Jens Arentzen*, *Blomsterfangen*. Det var sådan set *Jens Arentzen*, som vi havde som lærer på et manuskriptkursus, der opdagede det særlige hos *Mads*.

Et hav af roller

Enkelte af de over 30 teaterroller

Efter at have gennemført teaterskolen i 1996 blev du ansat på *Aarhus Teater*, hvor din første rolle var i stykket *Soya 100*.

Var det det? Ja, nu kan jeg godt huske det, det var på *Foyerscenen*. Jeg var ansat et år på *Aarhus Teater* og spillede lidt forskelligt. Det blev nu ikke nogen stor succes for mig at være der, for jeg fik ikke noget særligt at lave.

Det sjoveste i den periode er faktisk, at *Rasmus Botoft* og jeg fandt ud af, at vi kunne noget sammen. Han gik stadig på skolen (han er uddannet i 1999 /Red.), mens jeg gik rundt på teatret og røvkede mig. Vi optrådte bare lidt internt til caféaftener på skolen, afgangsfester og ved private fester for nogen, vi kendte.

I de efterfølgende år lavede jeg rigtig meget teater og på mange forskellige scener, herunder *Det Kongelige Teater*, *Folketeatret*, *Grønnegårdsteatret* og flere små scener og turnéer.

Det var da ret stort at komme ind på *Det Kongelige Teater*. Din debut her var i 1999 i *Fostbrødre af Oehlenschläger*, og gennem årene var du f.eks. med i *Don Juan*, *Et vintereventyr*, *Brødrene Karamazov*, *Den Kaukasiske Kridtcirkel*, *Hamlet* og *Darwins Testamente*. Mest klassiske ting. Hvordan kom sådan noget i stand?

Det var da lidt af et skulderklap. Man bliver vel bare spurgt, om man har lyst og er ledig. Der er ikke casting på teaterroller, medmindre der er tale om f.eks. en musical.

Man har vel set mig spille et eller andet sted.

I 1999 spillede Martin Buch og Kristian Holm Joensen de to trælle i stykket *Fostbrødre* på *Det Kgl. Teater / Turbinehallerne*.

© Morten Langkilde, Polfoto

Skuespilhusets åbningsforestilling i 2008 var Shakespeares *Hamlet* med en formidabel præstation af Nicolas Bro i titelrollen.

Her er han flankeret af Martin Buch (som Gyldenstjerne) og Frank Thiel (som Rosenkrans).

Kgl. Teater © Carsten Sejersen.

Fra Grønnegårds Teatrets forestilling i 2000, *Absolut Holberg*. Martin Buch som Antonius dannede par med Louise Mieritz.

Forestillingen blev optaget af DR og kan stadig findes i sin helhed på DR's hjemmeside (*Bonanza*).

Skærmprent © DR

På Grønnegårdsteatret spillede du i 2000 *Antonius* i *Absolut Holberg*, som også blev til en tv-produktion.

Rollen som *Antonius* var en milepæl for mig. Jeg dannede par med Louise Mieritz i stykket. Vi spillede et fjollet kærestepar. Det var virkelig sjovt, og så foregik det jo udenfor i Grønnegården. Min gamle rektor fra Aarhus, Lars Junggreen var også med. Og Martin Brygmann, Ellen Hillingsø og en masse andre sjove mennesker.

Octavio i Molières *Scapins Rævestreger* på Det Danske Teater var også en lystig rolle, som du fik gode anmeldelser for.

Rasmus Botoft var også med i forestillingen, der var på turné. Det var ikke mindst ved den lejlighed, *Rasmus* og jeg fjollede rundt og udviklede de typer, vi senere kom til at optræde med. Vi havde det jo sjovt i bussen og på hotellerne med festlige mennesker som Lars Knutzon (instruktør /Red.), Henrik Kofoed, Tom McEwan og Søren Hauch-Fausbøll.

Enkelte af de over 20 opgaver på film

Jeg har talt 23 film, men heraf er en del kortfilm og enkelte animationsfilm, som du har lagt stemme til. Det er da alligevel en hel del på så få år. *Bornholms Stemme* fra 1999 var din debut på det hvide lærred. *Henrik Lykkegaard*, som jeg tidligere har interviewet, fik et gennembrud i hovedrollen. Du spillede fiskeren "Flade".

Henrik var skøn i den rolle. Jeg havde en lille, men sjov rolle. Det var første gang, jeg var med i en kæmpestor produktion. Den foregik på *Bornholm*, og vi blev fløjet frem og tilbage. Instruktøren, *Lotte Svendsen*, er fantastisk.

Især i starten var der tale om ret små filmroller.

Der var f.eks. *Monas Verden* (2001, *Jonas Elmer*) og *Fukssvansen* (2001, *Niels Arden Oplev*). I sidstnævnte var du nomineret til en *Robert* for første gang.

Ja, i *Fukssvansen* havde jeg en hovedrolle, og den var sjov at lave. Jeg fik ikke en *Robert*, og jeg var ikke engang med til festen, fordi jeg spillede oppe i *Hjørning*. Det var virkelig nederen.

Til gengæld var du i 2002 med i *Hollywood*, da *Martin Strange-Hansens* kortfilm, *Der er en Yndig Mand*, fik en *Oscar*. Du spillede hovedrollen som *Lars Hansen* og forklædt som *El Hassan* overfor *Camilla Bendix*, der bliver forelsket i dig – altså i din forklædning som *El Hassan*.

Camilla og jeg var med til *Oscar*-festen. Desværre havde jeg samtidig gang i noget teater, så jeg havde kun tid til at være derovre i to dage. Men det var da fantastisk at være med til, ikke mindst fordi filmen jo gik hen og vandt. Vi gik rundt med de der *Oscar*-statuetter i *Hollywood*. Det var helt vildt.

Smukke Mennesker (2010, Mikkel Munch-Fals) synes jeg er en lille overset perle.

Den kunne jeg også vældig godt lide. Det er en lille film, der er helt på sine egne betingelser. Jeg havde en lille rolle, men den var sjov. Og så var *Bodil Jørgensen* jo med.

I *Dirch* (2011, Martin Zandvliet) spillede du *Preben Kaas*.

Det var lidt pudsigt, at jeg spillede *Preben Kaas*, og dennes søn, *Nikolaj Lie Kaas*, spillede *Dirch Passer*. Det grinede vi ret meget af.

***Tordenskjold & Kold* (2015, Henrik Ruben Genz)** har jeg desværre ikke fået set.

Har du ikke? Norske *Jacob Oftebro* var rigtig god som *Tordenskjold*. Jeg arbejdede sammen med *Henrik Ruben Genz* i tv-serien *Banke-rot*, og umiddelbart efter lavede vi *Tordenskjold & Kold*, hvor jeg også havde en af hovedrollerne som kamertjeneren *Christian Kold*.

Jeg synes, det er en meget god film på sin egen måde, men jeg tror, de fik den lanceret lidt forvirrende, så den ikke blev den helt store succes. Folk var lidt forvirrede over, hvad det egentlig var for en film. Var det en komedie eller et drama? Skulle filmen opfattes historisk eller moderne – eller hvad? *Henrik Ruben Genz* og jeg havde et fint samarbejde, og jeg tror, vi kommer til at lave noget sammen igen.

Henrik har en skøn, krøllet hjerne.

Skærmprent fra trailer © Nordisk Film

Jacob Oftebro og Martin Buch © Nimbus Film / Jiri Hanzl

I filmen *Swinger* spiller *Martin Buch* en hovedrolle som *Adam*. Her ses han sammen med *Natalia Madueño*, der spiller *Patricia*. *Adams* kone, spillet af *Mille Dinesen*, kom ikke med på billedet!

© SF-Film

***Swinger* (2016) kørte vi som en gratis forpremiere i forbindelse med vores 100-års fest for biograferne i Glostrup. Den gjorde lykke.**

Jeg kan også meget godt lide den. Det er en lille komedie, der har noget på hjerte. Jeg har nu ikke lavet studier i marken – altså i en swingerklub – for at lave den film (griner). Ikke fordi jeg tager afstand til den slags. Det må folk selv om. Det er da lidt sjovt, at *Rasmus Botoft* og hans kone, *Lisbeth Wulf*, også er med i filmen.

Filmen er for øvrigt for en dels vedkommende optaget i *Ærøskøbing*. Min mormor er født og opvokset i *Marstal*, og vi kom meget på øen, hvor vi havde en masse familie. Selv om min mormor var flyttet til *København*, har vi været på sommerferie dernede fra jeg var helt lille. Vi lånte et hus i tre uger hvert år i ca. 15 år.

Det er på en måde som mit andet hjem.

Du har også lagt stemme til nogle animationsfilm, f.eks. til *Egon Olsen* i *Olsen Bande*-filmene.

Det er udfordrende at forsøge at ramme en så stor og hæderkronet skuespiller som *Ove Sprogø*. En af de største danske skuespillere vi har haft. Jeg sagde hele tiden, mens vi lavede det, at de bare skulle smide mig ud, hvis det ikke var godt nok. Men de sagde, at det var fint.

Det er svært at lave parodier, og det har jeg i det hele taget ikke gjort så meget i. Undtagelsen er min parodi på *Jørgen Leth*, som jeg af en eller anden grund har ramt godt. De ca. 20 typer, jeg har lavet i forbindelse med "penissangene" i *Rytteriet*, er vel ikke parodier som sådan, men noget derhen ad. Nogle gange har jeg vist ramt meget godt, og andre gange mindre godt – tror jeg.

Enkelte af de mange tv-opgaver

Din tv-debut var i serien *Mit Liv som Bent* (2001). Du var med i en masse satire og sitcom på tv, herunder den prisvindende serie, *Normalerweize*, og serier som *Er du Skidt*, *Skat*, *Nynne* og mange flere.

Også i julekalenderne *Jesus & Josefine* og *Mikkel med Guldkortet* var du med. Du var nomineret til endnu en *Robert* for bedste birolle i serien *Limbo* i 2013, og du havde en mindre rolle i *Krøniken*.

I *Badehotellet* spiller du *Birthe Neumanns* underkuede søn, der pludselig træder i karakter. I 2014-15 spillede du en hovedrolle i serien *Bankerot* af *Henrik Ruben Genz*.

Der var du igen nomineret til en *Robert*.

Det var en rolle, der betød rigtig meget for mig. Rollen har et stort spænd, som jeg ikke havde prøvet før i en tv-serie. Det var udfordrende, men jeg er rigtig glad for rollen.

Badehotellet © TV2

Bankerot © DR

Comedy med Rasmus Botoft

Det begyndte allerede på teaterskolen

Du har fortalt, at dit samarbejde med *Rasmus Botoft* startede allerede, da I gik på teaterskolen og bl.a. blev udviklet, da I var på turné og under private former. Det havde altså været undervejs længe, da I udviklede jeres koncept som komikere i *Teatret Marianne*, som I stiftede i 2003.

Det er noget, der har ligget mellem os i lang tid – noget af det som sagt helt tilbage fra teaterskolen. Det er svært at sige nøjagtigt, hvornår det startede. Det udvikler sig jo også hen ad vejen. *Rasmus* og jeg havde gået og lavet lidt hist og her. Bl.a. en med en brevveksling mellem to badmintonspillere, som folk virkelig morede sig over.

Vi optrådte ved *Mads Willes* og min gamle holdkammerat fra *Århus*, *Rie Nør-gaards*, bryllup. *Mads* gik også på teaterskolen i *Århus* (uddannet 1998 og indtil for nyligt leder af *Husets Teater*, /Red.). Han spiller for resten med i *Badehotellet* nu – som grev *Ditmar*. *Mads Wille* havde altid gået og sagt, at nu skulle *Rasmus* og jeg se at få lavet noget sammen.

Han insisterede på, at vi kom ind til ham i *Huset*, altså det, der tidligere hed *Huset i Magstræde*, og som nu er blevet til *Husets Teater* på *Halmtorvet*. Vi skulle lave en forestilling der. Det gjorde vi så, og det blev vores første offentlige fremtræden som komikerpar.

Bagefter rykkede vi over på *Café Teatret* og lavede en 4-5 forestillinger der, herunder nogle juleforestillinger.

Her kaldte vi det for *Teatret Marianne*.

Hun var naturligvis en fiktiv person, en form for teaterguru for de to karakterer, som vi kaldte *Dusk og Bomholt*.

Dusk og Bomholt på Café Teatret 2008.
© Cafe Teatret

De var sådan et par arkivar-typer, der læste op af breve, viste dias og sådan noget. I 2005 gik de to herrer, nu som antikvitethandlere, på tv i *Dusk og Bomholts kvarter*.

Vi har faktisk en ambition om at sætte noget op med *Dusk og Bomholt* igen, for vi elsker begge to disse typer, og vi savner dem sådan.

Snobberne Fritz og Poul

Hvordan blev snobberne i *Rytteriet* så til?

© JP

Det startede med, at *Rasmus* og jeg helt tilbage i 2004 var med i *Tisvildelejer*-ryen, hvor vi spillede to berusede snobber, som var så fulde, at de knap nok vidste, hvor de befandt sig. Det er den rolle, jeg har udviklet videre på, og som er blevet til *Fritz* i *Normalerweize – DR2's satireprogram*, der i øvrigt også begyndte i 2004.

Snobberne har udviklet sig meget gennem årene. I starten var de meget, meget fulde og sejlene. Vi synes, at vi har fået mere styr på dem nu.

Er der ikke ret meget forskel på at spille snobberne på tv og foran et publikum?

Det er det helt klart. Jeg tror, vi fungerer bedst live med alle vores karakterer. Det er noget helt særligt at lave komik foran et publikum. Det skaber en form for dialog med dem dernede i salen, hvilket er meget givende. Det er svært at lave komik til tv, og egentlig er det sjældent, det lykkes for alvor.

Her i december ser vi jo *Rytteriets Adventskalender* på DR. En noget giftig humor, som ikke alle er lige glade for, men *Politiken* gav den da 5 stjerner.

Det er altid dejligt med en god anmeldelse, og vi har da heldigvis fået fine anmeldelser flere andre steder end i *Politiken*. Vi fremstiller nogle meget karikerede og groteske figurer, men der er jo ikke så meget humor i at spille mennesker, der bare har det skidegodt, er glade og kommunikerer fint.

Vi kan meget godt lide dysfunktion – det er ligesom vores ventil.

Vi elsker *Bodil Jørgensen* og kan slet ikke tænke os at undvære hende. Hun kan så mange ting!

Det er blevet til en del priser og nomineringer for jeres forskellige comedy shows. Og endelig, efter mange nomineringer, fik du så en *Robert* til hylden derhjemme, da *Rytteriet* i 2014 blev kåret som årets bedste korte tv-serie.

Det var dejligt! Ikke fordi det er det, det skal handle om. Vi har fået tv-priser for begge vores sæsoner, og *Rytteriet* har været nomineret til *Zulu Comedy Award* et par gange. Jeg var også selv nomineret til *Zulu Comedy Award* som årets komiker i 2009 (hvor *Anders Matthesen* vandt /Red.).

Men en *Robert* er nu noget særligt at få. *Rasmus* og jeg har været værter ved *Robert-festen* tre gange.

Maske og menneske

Gerne nuanceret – med lidt humor

"Kendt for sine humoristiske skildringer af den lille mand på både teater og film" og "Hans tolkninger rummer altid en menneskelig varme med dyb appel til publikum". Begge citater er fra Gylvendals store netleksikon. Bagved selv nok så grotesk en maske altid egentlig en flink fyr, der vil os det godt?

Det kan jeg godt genkende. Nogle roller er naturligvis langt væk fra min egen personlighed, men med f.eks. *Swinger* og *Bankerot* har jeg nærmet mig noget, der er lidt tættere på mig selv.

Det vil jeg faktisk rigtig gerne lave noget mere af. Hvis der er nogen, der vil have det, selvfølgelig. Mange synes jo nok, det er sjovere, når jeg tager en paryk på. Jeg elsker begge dele, men vil gerne have lidt mere med en vis realisme i, fordi det giver en vekselvirkning.

Det giver noget liv og lyst til karrieren.

Er din tilgang til rollerne ikke stadig sådan, at din formning af karakteren ikke så meget er baseret på viden og research, men mere på intuition, fornemmelse og kropslighed?

Helt klart! Naturligvis vil jeg gerne have en tekst, der er velskrevet, for man er jo meget afhængig af ordene, men min tilgang til arbejdet er nok ikke specielt litterær. Jeg lægger vægt på at finde et indre flow, så jeg kan få replikkerne ud på en naturlig måde.

Kunne du spille en virkelig usympatisk og ond rolle, som du slet ikke kan finde noget af dig selv i?

Helt klart! Det ville da være fedt! Jeg har meget langt henne i min karriere spillet unge, søde og drengede fyre. Jeg har en teori om, at mine karakterer i *Rytteriet* og *Dusk og Bomholt* – disse ældre, lidt tørre, aggressive og sure typer – faktisk er en reaktion mod de andre roller. Jeg har nok haft et behov for også at lave noget, som ikke er pænt og sødt. Det har været en slags ventil for mig. Ellers har jeg vist ikke kunnet bære at være så sød.

Jeg kan ikke lide at lave eller se noget, der er ren tragedie. For mig bliver det noget uvirkeligt. Det må gerne handle om noget, men det må også gerne være lidt sjovt eller satirisk. Det skal handle om mennesker, som ligesom holder et spejl op for os. Ren tragedie bliver for mig for meget en-til-en, og derved for unuanceret. Rendyrket komedie er jo også unuanceret.

Jeg tror nu nok, at jeg har det bedst med, at der altid er et gran af komik i mine karakterer. Ellers er jeg ikke sikker på, at jeg kan lave dem. Selv om en karakter er tragisk, er der da noget blødt i den alligevel. I *Bankerot* er vi i et ganske hårdt miljø, mens min karakter, *Thomas*, er blød og konfliktsky. Rollen har masser af vemod og varme – og lidt komik.

Det må godt være sjovt, men det må også godt gøre lidt ondt.

Jeg har jo små børn

Du sagde tidligere, at du nok ikke ville tage teaterroller i den nærmeste tid, mens børnene er så små. Har du ikke et behov for jævnligt at få slebet værktøjet af i mødet med et levende publikum?

Det får jeg i høj grad i vores shows. Vi er hele tiden ude at optræde med snobberne. Vi får vores dosis af både gøgl, teater og show på den måde. Men jeg kan da sagtens forestille mig, at jeg en dag vender tilbage til teatret.

Selv går jeg faktisk meget sjældent i teatret, og jeg er ikke så vild med at være tilskuer. Engang så jeg anderledes på det, men nu kan jeg ikke rigtig lide det mere. Når jeg går i teatret, er det mest for at se mine gode venner blandt kollegerne og for at følge med i, hvad de laver. Det er lidt farligt at sige, men helt ærligt, så keder jeg mig en lille smule som tilskuer.

Hvad kan vi vente fra dig i den nærmeste fremtid?

Jeg ved det ikke rigtigt! Der er nogle ting på bedding, som jeg ikke kan fortælle om endnu. Blandt andet nogle film, der måske bliver til noget – og måske ikke. Der vil også komme nogle flere shows, men det ligger i hvert fald et år fremme i tiden.

Jeg vil gerne prøve at skrive noget mere. Vi skriver jo allerede vores egne tekster til *Rytteriet* og den slags. Så skriver vi jo til karakterer, som vi kender ud og ind. Jeg kunne godt tænke mig også at skrive noget helt andet. Noget til tv eller film måske. Noget drama, som også gerne må være lidt sjovt. Jeg forestiller mig noget i den mere naturalistiske ende om almindelige mennesker, som ikke er karikaturer. Noget, der handler om noget.

Jeg aner bare ikke, om jeg kan, men jeg vil mægtig gerne prøve det.

Henrik Ruben Genz og jeg ses tit, og vi taler tit om at lave noget sammen. Men der er ikke noget konkret på vej.

Jeg kan tillade mig at træde lidt vande ind imellem, for *Rasmus* og jeg tager ofte ud og optræder med snobberne *Fritz* og *Poul* i foreninger, firmaer og til fester. På den måde kan vi holde skindet på næsen.

Jeg har jo som sagt små børn, og jeg nyder meget, at jeg ikke har så travlt hele tiden. Jeg tror derfor ikke, jeg kommer til at spille teater igen de første år, mens børnene er små.

En sok, der hedder Lis

Du bor sammen med *Mona Sharar* der har en dansk mor og en herboende, jordansk far. Har du nogen forbindelse til hendes jordanske baggrund?

Hun har en kæmpestor familie i *Jordan*, som vi besøgte for nogen tid siden. Det var en helt fantastisk tur, vi havde derned. Jeg har ikke tal på alle hendes fætre og kusiner, men hun kender dem allesammen.

Martin Buch og Mona Sharar
EB © Tariq Mikkil Khan

Jeg tror, vi nåede at besøge næsten alle på en halv snes dage, så det var mange, men ret korte besøg. Det var fantastisk at være velkommen i alle disse hjem. Som turist i et fremmedartet land får man ikke det rigtige indtryk af befolkningen. Noget af familien bor i *Danmark*, f.eks. to af hendes fars brødre og deres koner og børn. Dem ser vi fra tid til anden.

Du har engang sagt, at du helst taler om dine følelser via en sok, der hedder Lis.

Du spørger, om jeg er lidt af et knudemenneske. Jeg ved ikke rigtigt, men knudemennesker findes jo i flere sværhedsgrader. Jeg kan imidlertid godt genkende det lidt. Hvis man med et knudemenneske mener én, der ikke altid siger, hvad han føler, hvad han har behov for, eller undlader at sige det, hvis han ikke føler sig respekteret – så er jeg det måske en lille smule.

Det kan godt være, at jeg holder en del af den slags følelser indenbords og ikke får alt kommunikeret ud. Jeg synes imidlertid, at jeg er blevet meget bedre til det hen ad vejen.

Man uddanner jo sig selv gennem hele livet.

Men ok, det med sokken *Lis* er rigtig nok. Sokken begyndte at snakke lidt med tidligt i mit og *Monas* forhold. Den var sådan en humoristisk ventil for det, jeg gerne ville have sagt. Jeg har lavet et lille teaterstykke med sokken, og jeg har faktisk også pludret en del med mine børn via sokken. Især med min søn, da han var lille. Han elskede den, og lærte tidligt at pege på den hylde, hvor den lå.

Sokken var en dame, sådan lidt streng i det.

Er det et problem for dig som skuespiller først og fremmest at være kendt som en morsom mand?

Nej, det synes jeg ikke. Jeg tror, at folk både ser noget humor og noget alvor i mig.

Jeg er spændt på, om du kan flikke noget sammen af alt det her.

Efter interviewet tog jeg et par billeder af Martin Buch i Ingolf's Kaffebars gårdhave.

Vi kan fortsat høre de glade damer og deres babyer derinde i den lune café.

Glostrups bedste sal

Glostrup Bios sal er bygget i 1947, så 2. juledag 2017 kan vi fejre 70-års jubilæum på *Bryggergårdsvej*, der i 1947 hed *Krogagervej*. Salen er typisk for 1940-ernes biografbyggeri med én stor sal. Salen har hele tiden været meget velegnet til formålet, men den er blevet meget forbedret gennem årene, således at den nu også er velegnet til andet formål end filmfremvisning. Selve arkitekturen er dog pietetsfuldt bevaret.

Komforten er meget høj overalt. Der er rigeligt plads til benene i de komfortable stole. Scenen, der er bygget af de aktive i 2010, kan rumme et helt byrkester og holde til den heftigste rock. Lydanlægget er moderne og kan styres fra en mikserpult, således at selv de professionelle krav kan tilfredsstilles. Salen kan lejes til forskellige formål, hvor det både skal være festligt og komfortabelt.

Foreningerne *Glostrup Filmklub for Børn og Unge* samt *BogartBio*, en filmklub for voksne, er midt i sæsonen. Disse er begge baseret på et årligt kontingent. Derimod kræver det ikke medlemskab at deltage i koncerterne i *Glostrup Kulturhus* eller at se operaer fra *Metropolitan* i *New York*. Se www.glostrupbio.dk.

FORENINGEN GLOSTRUP KULTURHUS

10. marts kommer *Poul Dissing* med sin gruppe *Dissing, Dissing, Las og Dissing*. Legenden med to af sine sønner og en fjerdemand. 7. april kommer det hele til at handle om *Elvis*. Ved en dobbeltkoncert spiller *JC and the Early Records* musik fra "kongens" første år, mens *Elvis in Disguise* koncentrerer sig om de senere. For mange vil det være en nostalgisk oplevelse at møde de hyggelige fynboer, *Lasse & Mathilde*. De kommer 5. maj, og 26. maj sluttes forårssæsonen med et brag af en koncert, når *Die Herren* spiller *U2's* forrygende musik.

26. februar	Verdi	Nabucco
26. marts	Gounod	Roméo et Juliette
9. april	Dvorák	Rusalka
30. april	Verdi	La Traviata
21. maj	Mozart	Idomeneo
11. juni	Tchaikovsky	Eugen Onegin
25. juni	R. Strauss	Der Rosenkavalier

Collage 2016

